

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

12 Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam: & obliuiscere populum tuum, &
domum patris tui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

tota in eum transeas, qui tantillam te eo usque prouexit? Laudate Angeli sancti Regis nostri, vestrique pariter dignationem, qui vestrae urbis miramini restorationem.

12 Audi filia & vide, & inclina aurem tuam: & obliuiscere populum tuum, & domum Patris tui.

S. Augus. hoc loco. **H**actenus ad Sponsum: nunc iam ad Sponsam sermo conuertitur. Si queris

S. Hiero. ep. 140. quis loquatur? S. August. Prophetam ipsum loqui putat. S. Hieronymus, Deum, Patrem Regis Sponsi. Vtrumque congruit.

Nam & Propheta linguam suam calamum sancti Spiritus profitetur, & Pater per Scripturas sanctas alloquitur Sponsam.

Quinque requiruntur ex Sponfa. Primò vt audiat. ad Ro 10. Ser 28. in Cant. **Q**uinque tamen sunt quæ præscribuntur, Audi, Vide, Inclina aurem, Obliuiscere populum tuum, & tandem Obliuiscere domum Patris tui.

Ab auditu meritò incipiendum, quia fides, qua oculi mundantur, ab auditu. Et dignum est, vt vnde irrepfit morbus (ait Bernardus) inde remedium intret: & per eadem sequatur vestigia, vita mortem, tenebras lux, venenum serpentis antidotum veritatis. Auditus (ait postea idem Pater) visum restituet, si pius, vigil, si fidelis præcesserit. Meritò itaque monetur Sponfa, vt ab auditu incipiat, & fide, vt placere

placere possit Deo, & ea aspicere, quæ carnalis intuitus non attingit: credendo autem iam videre incipit.

Hebr. II.

Sed qualia, & quàm multa videnda sunt, ut aurem perfectiore modo inclinet: Videndum primo, quæ videntur, temporalia, id est, volatica esse. Videndum non posse hominem non plenum Deo beatum esse, cui nullo modo sufficit ad beatam requiem quicquid ipso Deo minus est: ac per hoc nec ipsa creatura sibi. Videnda pulchritudo Sponsi, ut amari possit, quam ipse nobis per sanctas meditationes ostendit. Sunt enim quedam verba Verbi Sponsi ad nos nostræ de ipso meditationes, de quibus eius gloria, elegantia, potentia, maiestate. Videnda foedissima, ac terribilissima peccatorum imago: perspicendus virtutum splendor, & caritatis ardentissimi fulgor: contemplanda Ciuitatis, quam suis preparauit Deus, incomparabilis claritas, & huiusmodi innumera: quæ fides docet, meditatio aperit, diligens inuestigatio reuelat. Sed, ut beneficiorum Dei memores simus, intendenda interdum acies, in foeditatem, cœcitatem, & maculositatem, & ulcerositatem nostram, quibus tenebamur, donec Sponsi manu educti inde potentissimè sumus. Nam etsi populum nostrum, & domum Patris nostri obliuisci iubemur (de quo postea) non tamen decet nos obliuisci, quales in eo populo, domoque pater-

*Secundo
ut videat.*

2. Cor. 4.

Aug. Cōf.

l. 13. c. 8.

Bern. ser.

32 in Can-

tic.

S. Bern.

na fuerimus: Cuius vitæ vel potius mortis (inquit Bernardus) vtinam frequenter ob oculos cordis nostri tetra versetur imago; vt videlicet considerantes miseriæ pō-

ad Eph. 4.

odus, æstimare vtcumque possimus liberatricis misericordiæ quantitatem. Fuimus in populo alienato à vita Dei per ignorantiam, quæ in illo erat, propter cœcitatē

Psal. 55.

cordis illius; vt non sine mysterio psalmus quidā, qui ipsi Dauidi, id est, Christo Domino inscribitur, habeat in titulo, Pro Populo, qui à Sanctis longe factus est. Quod, quia nobis perpetuo memoria retinendum est, additur. In Tituli inscriptionem, Quia ad perpetuum monumentum incisa debet esse inscriptio, quod olim profani, & à tēplo, rebusque sanctis omnibus alieni fuimus, vt discamus non superbè sapere, sed humiliter sentire de nobis, magnificè de Rege nostro, qui eripuit nos de potestate tenebrarum, & transfudit in regnū suum.

ad Col. 1.

Tertiò,
vt inclinet aurē.
Is. 50.

Inclinare porro aurem aliquid addit ad id, quod dixerat, Audi. Nam & obedientiam significat, & humilem promptitudinem ad secretiora audienda. Ipse enim Sponsus erigit mane aurem, vt audiamus

Eccl. 3.

quasi magistrum: ipse bonæ, attentæque auri, quæ audit cum omni concupiscentia

Iob 4.

*S. Greg
Moral. 5
c. 2.*

sapientiā, instillat sublimiora, vt purgata auris suscipiat quasi furtiuè venas susurri eius. Venas autē superni susurri auris cordis furtiuè suscipit, ait S. Gregorius, quia subtili-

subtilitatē locutionis intima afflata mēs,
 & raptim, & occultē cognoscit. Nisi enim
 se ab exterioribus abscondat, interna non
 penetrat. Occultatur autem vt audiat, &
 audit, vt occultetur: quia & subtracta visi-
 bilibus inuisibilia conspiciat, & repleta in-
 uisibilibus, visibilia perfectē contemnit.
 Hæc Gregorius. Qui & affert locutionem
 hanc intimā sciri non posse, nisi à quo ha-
 beri potest. Ex quo manifestum est, quæ in
 hac inclinatione auris interiori à Sponso
 audiuntur, nec narrari, nec intelligi posse,
 nisi experientia doceat. Nam & de quibus-
 dam discipulis, qui manserunt apud Do-
 minum, vt audirent eum, ait S. Augusti-
 nus, *Quam beatum diem dixerunt, quam* *Tract. 7.*
beatam noctem? Quis explicet nobis, quæ *in 10.*
audierint illi à Domino? Aedificemus nos-
metipsi in corde nostro, & faciamus do-
domum, quo veniat ille, & doceat nos, & col-
loquatur nobis. Et Sapiens, Si inclinaue-
 ris, inquit, aurem tuam excipies doctri-
 nam. Et rursus, Inclina aurem tuam, &
 audi verba sapientum: appone autem cor
 ad doctrinam meam. Ostēdit autem à gu-
 stu, & experientia melius cognosci pulchri-
 tudinem eius, subdens. Quæ pulchra erit
 tibi, cum seruaueris eam in ventre tuo, id-
 est, corde, & visceribus tuis, & redundabit
 in labijs tuis. Ex abundantia enim cordis
 os loquitur. Vides quid faciat inclinatio
 auris. Quæ profecto necessaria est, vt popu-
 lum,

lum, & domum patris nostri obliuiscamur. Primo enim præcedit auditus. Secundo meditatio, & visus. Tertio inclinatio auris. Primum necessarium est ad alterum, & hoc deinceps ad tertium, Tertium ad reliqua. Ita quodam ordine connexa sunt, quæ Sponsæ suadentur.

*Quartò,
Vt obliuiscatur
populum
suum.*

Obliuiscere populum tuum, quod magnum est: & domum Patris tui, quod maius, & perfectius. Obliuisci autem dicimur aliquid, cum ita ex animo excidit, ut ne memoria quidem amplius pulset: in quo satis indicatur quam longè ab affectu, & amore antiquæ patriæ Sponsa esse debeat. Non obliuiscetur populum suum, qui linguam, qui mores, qui habitum, qui desideria retinet Patriæ, id est, mundi huius. Si latinus latinè, si græcus græcè loquitur, quomodo oblitus est populi? Ita retinent quidam linguam, & idioma seculi, & moribus patriam repræsentant. Apostolus autem prædicat, In carne enim ambulantes non secundum carnem militamus. Et alibi, Nostra autem cōuersatio in cælis est. Beatus porro Cyprianus, Quam sublime, inquit, quam capax pectus, ubi talia, & tanta voluntur? Vbi non nisi Dei præcepta, & Christi præmia cogitantur? Voluntas est illic tantum Dei: & in carne adhuc licet vobis positus, vita iam uiuitur non presentis seculi, sed futuri. Quam multi Patres in Aegypto, in Thebaide, in Nitria, in Palestina,

2. Cor. 10.

*Ep. 16 ex
Edit. Pã.*

stina, & vbiq̄ue terrarum in desertis ostendebant se populum suum oblitos? Q̄iam multi in medijs populis de mundo se non esse testantur, sed sola inferiori, & ignobiliore parte, id est, corpore, in mundo teneri, vitam habere absconditam cum Christo in Deo: Et quidem ad Abraham dicitur, Egredere de terra tua. Parum est. Et de cognatione tua. Adhuc maiora audi. Et de domo Patris tui. Patrem aliqui Sancti Diabolum, alij Adamum intelligunt: certè vterque Pater perniciosus nobis fuit, vterque quàm longissimè abijciendus, vt Sp̄so placere possimus. Iam vide, inquit S. Augustinus, Si non debes dimittere Patrem tuum illum, ac populum tuum illū, & venire ad Regem iustum Deum tuum. Deus tuus est Rex tuus, & ipse est Sponsus tuus. Regi nubis Deo, ab illo dotata, ab illo decorata, ab illo redempta, ab illo sanata. Quequid habes, vnde illi placeas, ab illo habes. Hæc ille. Debemus igitur diligenter inquirere, & inuestigare num in idiomate, habitu, conuersatione nostra aliquid redoleat de populo illo, & de patre illo, cum præsertim satis importunum habeamus monitorē, ac rememoratorē, qui nos illorum penitus obliuisci non permittat, corpus dico, & passiones animæ, quas de patre Adamo traximus. Recurrendum, subinde ad Sponsū, vt nostri misereatur, & dona sua custodiat, & ad maiora promo-

*Gen. 12.**Quintò,
Vt obli-
uiscatur
domū Pa-
tris sui.**S. Aug. in
hunc locū.*

ueat: misereatur quando per errorem, aut fragilitatem cōtingat ad pristinae vilitatis rusticos mores redire; & paterna, id est, barbara, & incondita lingua loqui. Nā quod olim Ephrataeis euenit, vt Scibboleth dicturi non sentientes Sibboleth pronuntiant: id hodieque non raro contingit. Tantum materna cōsuetudo potest. Dicit quidem Sponsus, & Rex noster: Pater tuus Amorrhæus, & mater tua Cethæa. Sed ipse cognouit figmentum nostrum: & dum agrestibus interdum moribus patriam, vel nolentes erumpentibus quibusdam signis prodimus, ipse ad se reuersos Angelorum linguis loqui facit: vt audiat Sponsa, quæ ascendit dealbata, super Dilectum tamen innixa, vox tua duleis, & facies tua decora.

Jud. 12.

Ezechiel. 16.

Cant. 8. 2.

13 Et concupiscet Rex decorem tuum: quoniā ipse est Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.

Ex obli-
uione Pa-
triz, & Pa-
tris decor
animæ, &
quantus
decor.

Hier. ep. 128.

QUALIS decor, quanta pulchritudo, vt eam Rex concupiscat? Vide quid faciat oblitam esse populum suum, oblitam Patris domum: miram generat pulchritudinem. Vnde & filij Israël de tertia mansione, quæ dicitur Etham, id est, fortitudo, ad quartam veniunt, quæ vocatur Phihahiroth, quod os nobilium sonat. Grandis est fortitudo Aegyptū dimittere ait Hieronymus. Quod idem est, ac populi